

**NMKY:N MAAILMANLIITON TEHTÄVÄNÄKY JÄRJESTÖN
SATAVUOTISKOKOUKSESSA 1955**

Kvantitatiivisten me-
todien harjoitustyö
Joensuun yliopisto/
sosiologian laitos
25.3.1997
Martti Muukkonen

Tiivistelmä

Tutkimuksella pyrittiin selvittämään NMKY:n Maailmanliiton tehtävänäkyä sen satavuotiskonferenssissa Pariisissa 1955. Teoreettisena lähtökohtana on uusien sosiaalisten liikkeiden teorioissa hyväksytty ajatus liikeintellektuellien ratkaisevasta merkityksestä liikkeen maailmankuvaan ja tehtävänäkyyn. Tältä pohjalta tutkimusaineistoksi valittiin kokouksessa pidetyt kuusi alustusta.

Alustukset analysoitiin neljällä tavalla. Aluksi määriteltiin pienimmäksi tutkimusyksiköksi alustajan itsensä laatima kappale.

Näistä kappaleista tutkittiin seuraavien ilmaisujen lukumäärä:

Viitteet NMKY:hyn, ja ilmaukset jatkumolla hengellinen - eettinen - sekulaari. Toiseksi kappaleet arvotettiin niissä esiintyneen yleisimmän ilmauksen mukaan. Kolmanneksi tutkittiin kappaleiden sanomallista sisältöä sivuuttaen ilmaisut. Neljänneksi arvotettiin kappaleista tutkittiin toiseksi yleisimmät ilmaukset.

Tutkimuksen tulokseksi saatiin kaikilla mittareilla se, että puheiden kieli ja sanoma oli selkeästi hengellinen. Siten NMKY:n Maailmanliitossa ei ollut näkyvissä samaa sekularisaatiokehitystä kuin USA:n NMKY:ssä oli 1930-luvulta alkaen. Alustajien painotuksissa oli kuitenkin eroja. Heistä kaksi oli maallikkoa ja heidän kielenkäyttönsä oli selvästi sekulaarimpaa kuin muiden, jotka olivat teologeja. Teologeista kaksi oli NMKY:n työntekijöitä ja heillä korostuivat hengellisten ilmausten lisäksi NMKY-viittaukset. Loput kaksi, jotka olivat myös LML:n ja KMN:n tarkkailijoita, olivat selkeästi hengellisyyttä painottavia.

Sisällysluettelo

NMKY:N MAAILMANLIITON TEHTÄVÄNÄKY JÄRJESTÖN SATAVUOTISKOKOUKSESSA	
1955.....	1
Tiivistelmä.....	2
Sisällysluettelo.....	3
NMKY:N MAAILMANLIITON TEHTÄVÄNÄKY JÄRJESTÖN SATAVUOTISKOKOUKSESSA	
1955.....	4
1. Johdanto.....	4
1.1. Taustaa.....	4
1.2. Aineisto.....	6
1.3. Tutkimuksen suoritustapa.....	8
2. Tutkimus.....	11
2.1. Kaikkien alustusten kokonaisanalyysi.....	11
2.2. Yksittäisten alustusten painotukset.....	12
2.3. Toiseksi yleisimmät ilmaisut kappaleissa.....	17
2.4. Yksittäisten alustusten kappalevertailu.....	18
3. Yhteenveto ja keskustelua.....	23
Lähteet ja kirjallisuus.....	26

NMKY:N MAAILMANLIITON TEHTÄVÄNÄKY JÄRJESTÖN SATAVUOTISKOKOUKSESSA 1955

1. Johdanto

1.1. Taustaa

Työ on osa laajempaa tutkimusta, jossa tutkin NMKY:n Maailmanliiton tehtävänäyn sisältöä sen satavuotiskokouksen (Pariisi 1955) dokumenttien valossa. Työ liittyy melko uusiin sosiologian teorioihin **uusista sosiaalisista liikkeista** (New Social Movements = NSM), **kolmannesta sektorista** (Non Profit and Volunteer Organisations = NPVO) ja **kansainvälisistä kansalaisjärjestöistä** (International Non Governmental Organisations = INGO).

Oma näkökulmani liittyy weberiläiseen ajatukseen **ideoiden** toimintaa määräävästä luonteesta, amerikkalaiseen **kollektiivisen käytäytymisen** tutkimusperinteeseen (Collective Behavior =CB)¹ ja eurooppalaiseen NSM teoriaan². Niissä on mielenkiintoni kohteena ennenkaikkea ns. **viitekehys-analyysi** (Frame analysis) ja **liikkeen intellektuaalien** panos sen synnyssä. Sen kehitti alunperin **Erving Goffman**³ ja NSM tutkimuksessa sitä on soveltaneet ennenkaikkea **David A. Snow, Robert D. Benford**⁴ ja **Hank Johnston**⁵.

¹ Turner Ralph H & Killian Lewis M 1987: Collective Behavior. Third Edition. Prentice-Hall. Englewood Cliffs, NJ.

² Esim. New Social Movements - From Ideology to Identity 1994. Eds. Johnston Hank, Laraña Enrique and Gusfield Joseph R. Temple University Press. Philadelphia.

³ Goffman Erving 1974: Frame Analysis - An Essay of the Organization of Experience. Northeast University Press. Boston.

⁴ Snow David A. and Benford Robert D. 1992: Master Frames and Cycles of Protest. In Morris Aldo and Mueller Carol McClurg (eds.): Frontiers in Social Movement Theory. Yale University Press. New Haven. Snow David A. & al 1986: Frame Alignment Processes. Micromobilization and Movement Participation. In American Sociological Review 51, 456-481.

⁵ Johnston Hank 1995: A Methodology for Frame Analysis: From Discourse to Cognitive Schemata. In Johnston Hank and Klandermans Bert (eds.): Social Movements and Culture. UCL Press. London

Kollektiivisen käyttäytymisen tutkimusperinteen isänä pidetään **Robert E Parkia**⁶. Jo nimestä voidaan päätellä, että tutkimussuunnassa on vahva **interaktionistinen** ote. Siinä nähdään käyttäytyminen jatkumolla **yksilöllinen käytös - joukkokäyttäytyminen - institutionaalinen käyttäytyminen**⁷. Sosiaaliset liikkeet sijoittuvat joukkokäyttäytymisen ja institutionaalisen käyttäytymisen rajalle heilahdellen sen molemmin puolin. CB-tutkimuksen eräs kantava ajatus on interaktionistinen 'maailman yhdessä rakentaminen'. Kun ihmiset joutuvat epätavalliseen tilanteeseen, he pyrkivät keskustellen ensiksi saamaan selvyyttä siitä mistä on kyse ja toiseksi mitä tulisi tehdä. Näin he hahmottavat tilanteensa keskinäisessä vuorovaikutuksessa eli 'luovat maailmansa'⁸.

Interaktionistinen maailman luominen edellyttää yleensä kasvokkaista vuorovaikutusta. Sosiaalisten liikkeiden kohdalla tämä ei aina ole mahdollista vaan tilanteen hahmottamisessa tarvitaan muita keinoja. **Ron Eyerman** ja **Andrew Jamison** ovat lähestyneet ongelmaa kognitiiviselta pohjalta ja korostavat liikkeissä olevan intellektuelleja, jotka pukevat sanoiksi liikkeen tavoitteet⁹. Liikkeitelle dokumentit saattavat muodostua jopa liikkeen pyhäiksi kokemiksi kirjoituksiksi¹⁰. Siten liikkeiden maailmankuvan ja tehtävänäyn artikulointi ei ole tasa-arvoinen prosessi vaan se keskittyy joillekin karismaattisille henkilöille. Heidän varsinaisen tehtävänsä onkin luoda liikkeelle merkityskehys, jossa yksilön ja yhteisön toiminta voidaan ymmärtää¹¹. Se ei myöskään klassisen interaktionismin mukaisesti vaadi kasvokkaista vuorovaikutusta vaan voi tapahtua erilaisten medioiden välityksellä.

⁶ Turner & Killian 1987,2.

⁷ Turner & Killian 1987,3s.

⁸ Turner & Killian 1987,17ss.

⁹ Eyerman Ron & Jamison Andrew 1991: Social Movements - A Cognitive Approach. Polity Press Cambridge. 94-102.

¹⁰ Hyviä esimerkkejä ovat Martti Lutherin tuotannon merkitys luterilaisille ja Karl Marxin Pääoman merkitys kommunistiselle liikkeelle.

¹¹ Eyerman & Jamison 1991,115.

Liikeintellektuellitkaan eivät voi artikuloida yhteistä näkemystä oman mielensä mukaan. He ja heidän joukkonsa ovat sidoksissa perinteisiinsä, arvoihinsa, ihmissuhteisiinsa ym. Siten liikkeen ideologiien on ilmaistava 'kansan syvien rivien' tunteja. Tätä puolta ei sosiaalisen liikkeen tutkimuksessa ole teoreettisesti juurikaan tutkittu.¹² Siten apua olisi etsittävä muualta. Symboliteoreetikoista **Ernst Cassirer** antaa johtolankaa tämän tutkimiseen. Hän korostaa riitin (toiminnan) olevan ensin ja symbolin (artikuloinnin) seuraavan sitä. Riitti/toiminta tapahtuu esikielellisessä vaiheessa ja sitä ei vielä osata pukea sanoiksi.¹³ Samansuuntaisia ajatuksia esittää myös antropologi **Clifford Geertz**, jolle tutkittava 'teksti' kulttuurissa tarkoittaa sen riittejä, tapoja, kieltä ym. kokonaisuutena. Myös hän korostaa kulttuurin arvojen näkyvän sen riiteissä¹⁴. Nämä ajatukset korreloivat mm. niiden tutkimusten kanssa, joissa korostetaan ihmisen viestinnästä valtaosan olevan ei-verbaalista.

Siten liikeintellektuellien tehtävänä on kuulostella ja aistia ihmisten mielten liikkeitä ja pukea sanoiksi se, mitä nämä ovat jo ei-verbaalisessa kommunikoinnissaan päättäneet. Kansainvälisen järjestön kohdalla tämä kuulustelu tapahtuu kontakteilla ruohonjuuritasoon eli 'kentän äänen kuulemisella'. **Tässä tutkimuksessa tarkastelen NMKY:n Maailmanliiton tehtävänäkyä liikkeen 100-vuotiskokouksen alustusten valossa.**

1.2. Aineisto

Kokousraportit sisältävät yleensä pääsihteerin ja mahdollisesti esim erityiskomiteoiden raportit, kokousalustukset, hartausaineis-

¹² McAdam Doug 1994: Culture and Social Movements. Teoksessa: New Social Movements - From Ideology to Identity. 43-46.

¹³ Stensland Sigbjörn 1986: Ritus, Mythos, and Symbol in Religion. A Study in the Philosophy of Ernst Cassirer. Diss. Uppsala University 1987. Distr.: author. Uppsala. 67-100.

ton, mahdollisten jaostojen keskusteluraportit ja kokouspäätökset. Tässä tutkimuksessa otan käsiteltäväkseni ainoastaan Pariisin satavuotiskokouksen (1955) kokousdokumentit¹⁵ ja siitäkin vain pide-
tyt alustukset. Rajaus perustuu edellä esitettyyn oletukseen lii-
keintellektuellien keskeisestä merkityksestä liikkeen tavoitteiden
artikuloinnissa.

Alustajat ja heidän teemansa olivat seuraavat:

1. Prof **André Siegfried** of the Institut de France: ***The
Universality of the YMCA's Mission***¹⁶
2. Dr. **Liston Pope**, Dean of Yale Divinity School: ***We Be-
lieve in One Lord***¹⁷
3. Dr. **Hanns Lilje**, Bishop of Hannover: ***We Believe in One
Lord***¹⁸
4. Dr. **Paul D. Devanandan** of the Council of YMCAs of In-
dia and Ceylon: ***We Seek Christian Unity***¹⁹
5. Sir **Frank Willis** National General Secretary of the Na-
tional Council of YMCAs of England, Ireland and Wales:
We Seek Christian Unity²⁰
6. **J.F. Wolfenden**, Vice-Chancellor of Reading University:
We Strive for One World²¹

Alustajista oli kolme eurooppalaista, kaksi amerikkalaista ja yksi
intialainen. A. Siegfriediä ja F. Wolfendeniä lukuunottamatta muut
olivat teologeja.

¹⁴ Geertz Clifford 1986: Uskonto kulttuurijärjestelmänä. Teoksessa Pentikäinen
Juha (toim.) Uskonto, kulttuuri ja yhteiskunta. 2.uud.p. Gaudeamus. Helsinki.

¹⁵ Julkaistu teoksessa And Now - Tomorrow. Report of the World YMCA Centennial
Conferences at Paris August 1955. 1957. World Alliance of Young Men's Chris-
tian Association. Geneva.

¹⁶ And Now - Tomorrow 1957, 33-37.

¹⁷ And Now - Tomorrow 1957, 37-44.

¹⁸ And Now - Tomorrow 1957, 45-51.

¹⁹ And Now - Tomorrow 1957, 51-55.

²⁰ And Now - Tomorrow 1957, 56-62.

²¹ And Now - Tomorrow 1957, 62-67.

1.3. Tutkimuksen suoritustapa

Edellä mainituista kuudesta alustuksesta analyysin perusyksiköksi otettiin kappale. Tämä ratkaisu on sovellus eksegeettisestä tutkimuksesta, jossa ns. perikooppi (kertomuskatkelma) on pienin tulkittava yksikkö. Lausetta voisi tulkita kontekstistaan irroitettuna mielivaltaisesti, mutta kappale muodostaa sellaisen ajatuksellisen kokonaisuuden, jonka alustaja on itse koostanut. Kappaleita kertyi yhteensä 150. Kappalejoukkoa tutkittiin sekä yhtenä kokonaisuutena että kunkin alustajan kohdalta erikseen.

Kappaleiden sisältöä tutkittiin kahdella tavalla. Ensimmäinen tutkittiin kappaleiden sisältämien ilmaisujen määrää. Toiseksi tutkittiin kappaleen sisällöllistä sanomaa. Molemmissa tapauksissa luokittelu tehtiin neljän perusmuuttujan pohjalta. Ensimmäisen muodosti **liikkeeseen itseensä viittaavat ilmaisut**. Tämän muuttujan valinta perustuu siihen, että jokainen liike muodostaa itselleen oman mytologiansa, jonka tehtävänä on kiinteyttää liikettä. 100-vuotisjuhlan tapaisessa kokouksessa tämä piirre entisestään korostuu. Muut kolme syntyivät jatkumolta **hengellinen - eettinen - sekulaari**. Tällöin rajatapauksissa eettinen ilmaisu dominoi, joten jos jokin ilmaisu luokiteltiin eettiseksi, se ei ollut hengellinen tai sekulaari.

Jaottelun idea on se, että pietistiset herätysliikkeet, jollaisena NMKY:kin syntyi, korostavat yksilön hengellisyyttä ja eettisyyskin on suhteessa tähän. Toisaalta ekumeenisessa liikkeessä oli toisena valtaumana ns. **Faith and Order**-liike (F&O), joka korosti kirkkojen välisiä oppineuvotteluja. Toinen ekumenian valtavirta **oli Life and Work**-liike (L&W), joka korosti kristityn eettistä vastuuta maailmasta. Tästä perinteestä ehkä tunnetuin esimerkki on NMKY:n Maailmanliiton erään perustajan, **Henri Dunantin**, työ Solferinon taistelussa ja sen jälkeen. Tätä perinnettä noudattaen NMKY:n Maailmanliitto oli jatkanut työtä sodan uhrien auttamiseksi vanki- ja

pakolaisleireillä. Siten NMKY:n työssä oli myös selkeä sekulaari aspekti, jota korosti vielä liikkeen panos urheilutyön saralla. Cassireria seuraten tämän olisi näyttävä jossain vaiheessa liikkeen tavoitteiden artikuloinnissa.

Analyysissä ilmaisu saattoi olla joko yksi sana tai useamman sanan muodostama kokonaisuus (esim. Kingdom of God). Yhdeksi ilmaisuksi laskettiin myös erilaiset sitaatit, joita oli joko Raamatusta tai NMKY:n omasta **Pariisin Basiksesta** vuodelta 1855. Edelleen mukaan laskettaviin ilmaisuihin laskettiin myös hyvän kieliäsun edellyttämät kiertoilmaukset, pronominit yms. silloin kun ne olisi sisällöllisesti voitu korvata viittaamallaan ilmaisulla. Siten mm. 'we' ja 'our' sanat ovat voineet viitata joko puhujaan ja kuulijoihin NMKY:n jäsenenä, kristittyinä, Eurooppalaisina tai yleensä ihmisenä. Tällöin ne luokiteltiin eri kategorioihin. Näiden neljän muuttujan (**NMKY-viite, hengellinen ilmaisu, eettinen ilmaisu** ja **sekulaari ilmaisu**) arvot ilmaistiin kokonaislukuina.

Kun kappaleiden ilmaisut oli analysoitu, annettiin kappaleille arvot sen mukaan mikä ilmaisu esiintyi useimmin. Toinen kappaleille annettava arvo syntyi sanomallisen analyysin pohjalta. Tämä poikkesi edellisestä sikäli, että ilmaisuihin ei kiinnitetty huomiota vaan katsottiin mihin luokkaan kappale olisi sanomallisen sisältönsä puolesta asetettava. Tämä toi kaksi johdettua lisämuuttujaa mukaan: **kappaleen ilmaisuihin pohjautuva arvo** ja **kappaleen sisältöön perustuva arvo**. Nämä ilmaistiin samoin arvoina NMKY, hengellinen, eettinen ja sekulaari.

Seuraava vaihe oli tutkia eri ilmaisuiden suhdetta toisiinsa. Tämä tehtiin yksinkertaisesti katsomalla mikä oli kappaleiden toiseksi yleisin ilmaisu. Tämä toi edelleen neljä uutta muuttujaa: NMKY yleisin, hengellinen yleisin, eettinen yleisin ja sekulaari yleisin. Nämä saivat sekä samoja arvoja kuin edelliset muuttujat että

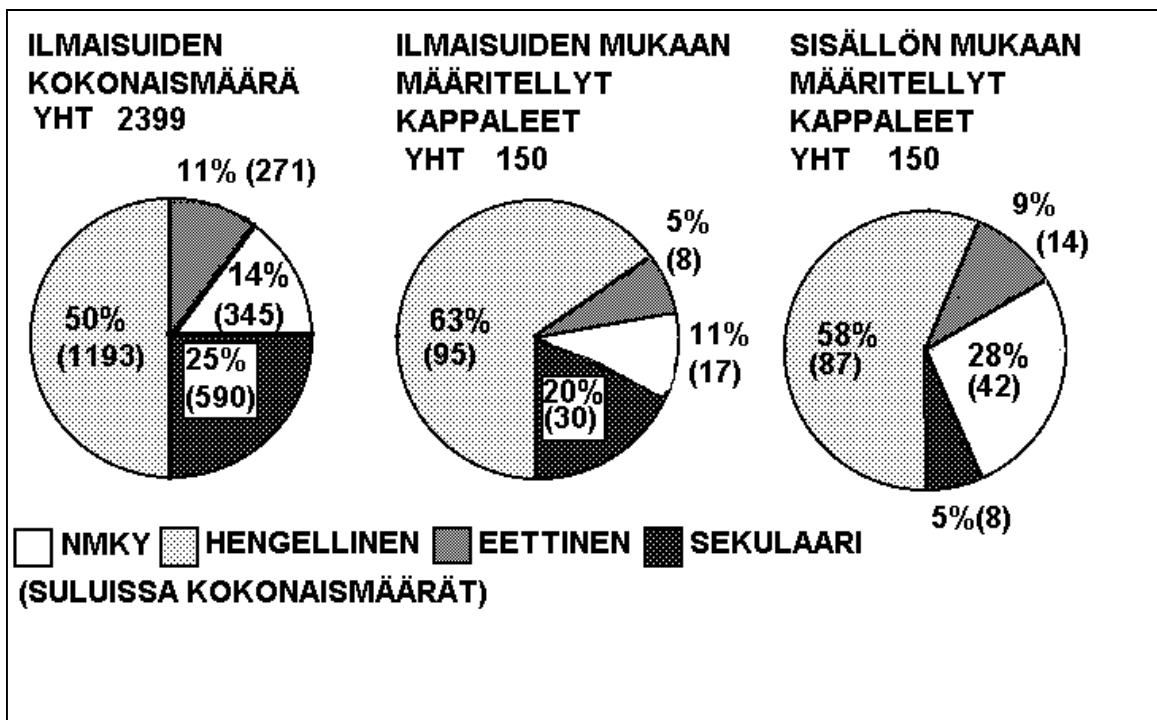
lisäksi arvot: ei muita, muita yhtä paljon, ja eri kombinaatioita,
joissa kahta ilmaisua oli yhtä paljon.

2. Tutkimus

2.1. Kaikkien alustusten kokonaisanalyysi

Ilmaisuiden jakauma ja kappaleiden arvotus on nähtävissä kuviossa 1.

Kuvio 1: Alustuksissa esiintyneet ilmaisut ja kappaleiden arvot

Tarkasteltaessa ilmaisuiden jakaumaa, näyttää hengellisten ilmaisujen määrä dominoivan selvästi ollen puolet kaikista ilmaisuista. Sekulaarit ilmaisut ovat seuraavana neljäsosan osuudella sekä NMKY-viitteet ja eettiset ilmaukset lähes saman suuruisina 14% ja 11% osuuksilla. Verrattaessa näitä määriä kappaleiden sisällön mukaan saamiin arvoihin huomataan liukumaa eettisistä ja sekulaareista ilmauksista NMKY-viitteisiin ja hengellisiin ilmaisiin. Selkein muutos on sekulaarien ilmaisujen arvon romahtaminen 25%:sta 5%:iin ja NMKY-viitteiden kaksinkertaistuminen 14%:sta 28%:iin. Tästä on pääteltävissä se, että vaikka alustuksissa käytettiin

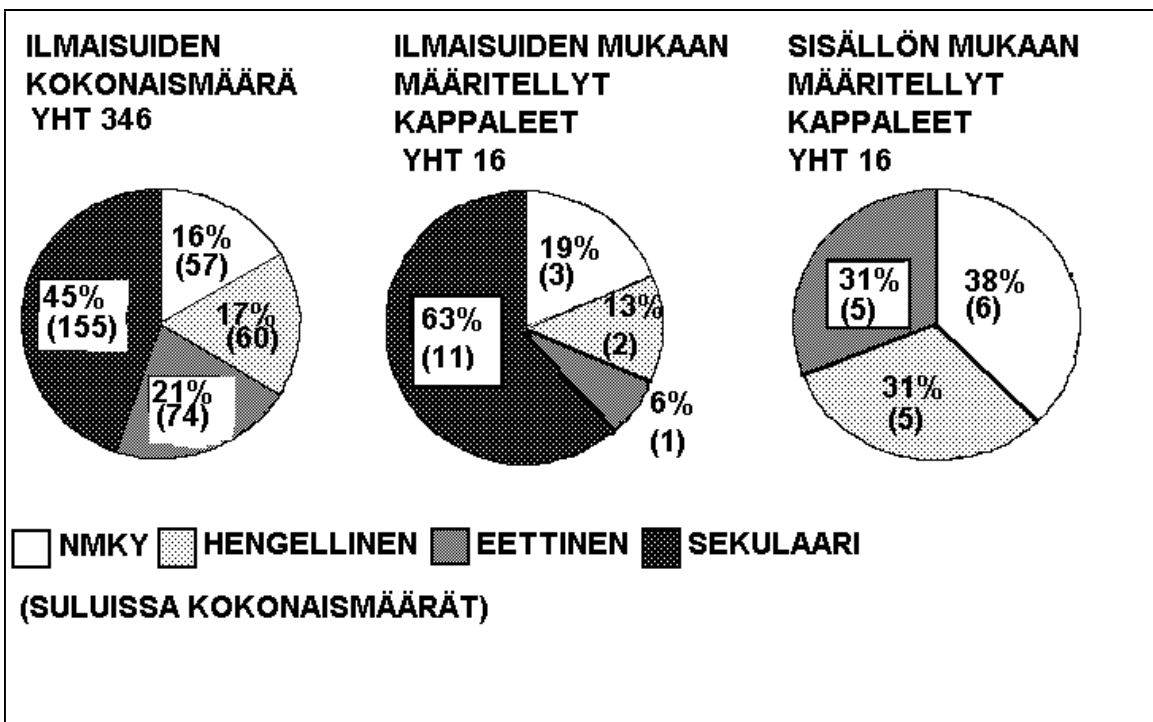
osittain sekulaaria kieltä, niin perussanoma oli hengellinen ja omaan järjestykseen viittaava.

Kappaleiden arvottaminen yleisimmän ilmauksen mukaan antoi tässä vaiheessa ristiriitaisia tuloksia. Siitä löydetty arvot poikkesivat sekä ilmaisuiden kokonaismäärästä että sisällön mukaan arvoitetuista kappaleista eivätkä noudattaneet mitään selkeää kaavaa. Tähän palataan lähemmin tutkittaessa kappaleiden seuraavaksi yleisimpiä ilmauksia. Sitä ennen tutkitaan kuitenkin eri alustajien painotuksia.

2.2. Yksittäisten alustusten painotukset

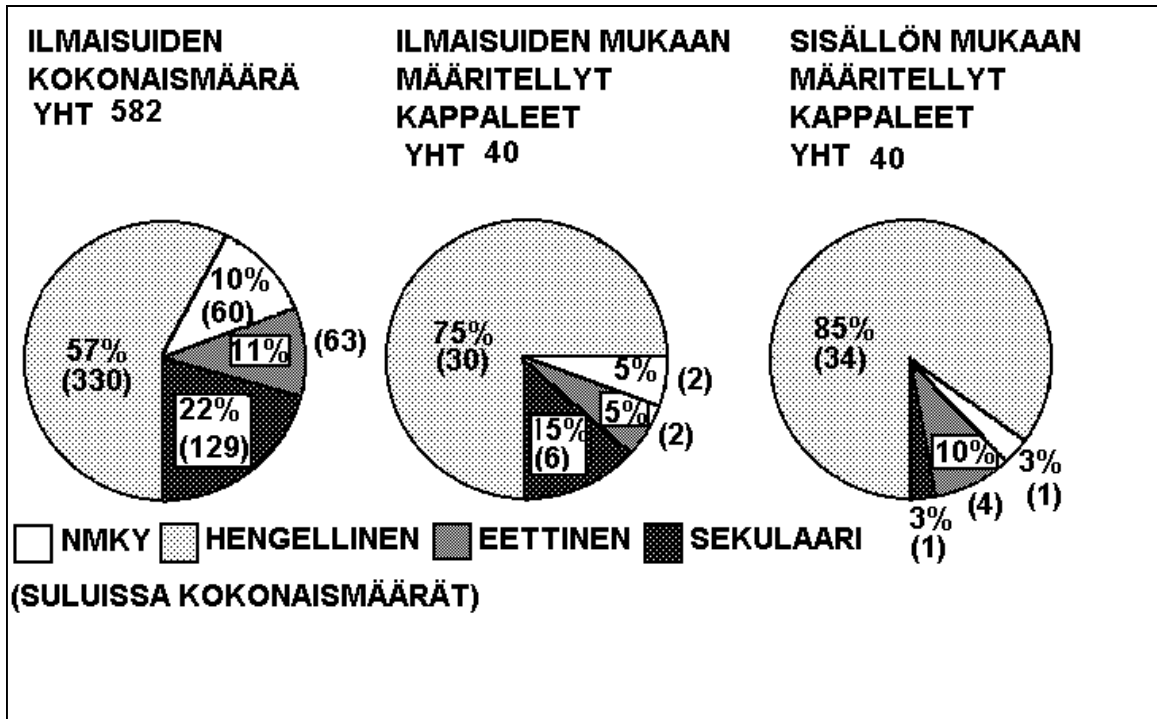
Ensimmäisen alustuksen ja tervetuliaispuheenvuoron piti ranskalainen André Siegfried. Hänen tekstissään oli 16 kappaletta ja jakauma näkyy kuviossa 2.

Kuvio 2: A.Siegfriedin alustuksessa esiintyneet ilmaisut

Siegfried näyttää käyttäneen eniten sekulaareja ilmauksia, joita oli lähes puolet muiden ollessa 16-21%:n luokkaa. Kun kappaleita katsotaan sisällön mukaan, huomataan, että ilmaisuista huolimatta puhe painottui NMKY-viitteisiin sekä hengellisiin ja eettisiin ilmauksiin. Tästä voitaisiin päätellä se, että Siegfriedin NMKY oli hengellinen yhteisö joka tunsi eettisen vastuunsa.

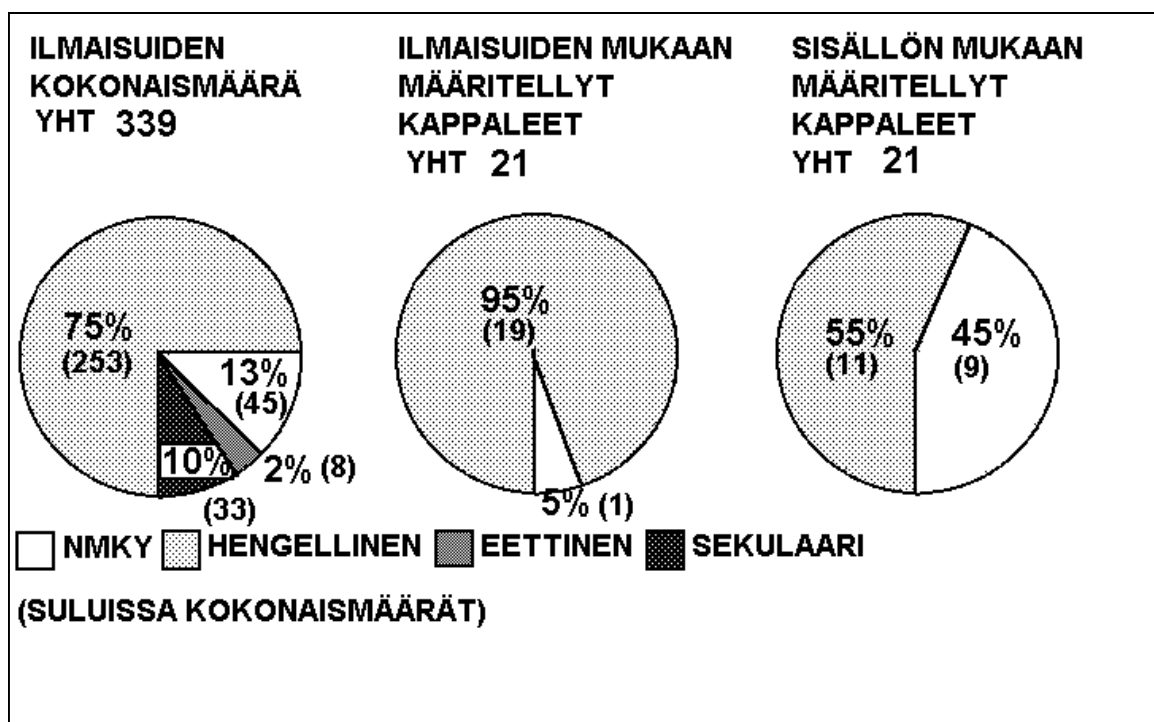
Kuvio 3: L.Popen alustuksessa esiintyneet ilmaisut

Liston Popen alustuksessa on Siegfriedistä poiketen selvä hengellinen kielenkäyttö. Kuvio 3 käy ilmi, että hengellisten ilmaisuiden määrä on yli puolet kaikista. Sekulaareja ilmaisuja on hieman yli viidennes kun loput kaksi saavat vain kymmenenneksen osuuden. Sisältötarkastelussa Popen puheen hengellisyys painottuu vieläkin selkeämmin. Siegfriedistä poiketen Pope ei korosta NMKY:n osuutta juuri ollenkaan ja eettinen painotuskin on varsin vaatimattomaa. Popen puhe vaikuttaa perinteiseltä raamattutunnilta. Tosin on huomattava, että aihekaan - We believe in one Lord - ei juuri mahdollista muun sisältöistä puhetta.

Toinen teologi alustajana oli Hans Lilje. Hänen puheensa muistuttaa paljolti Popen alustusta. Erot olivat lähinnä joitakin prosentteja. Sensijaan kolmannen teologin, intialaisen P.D.Devanandanin alustus poikkesi näistä.

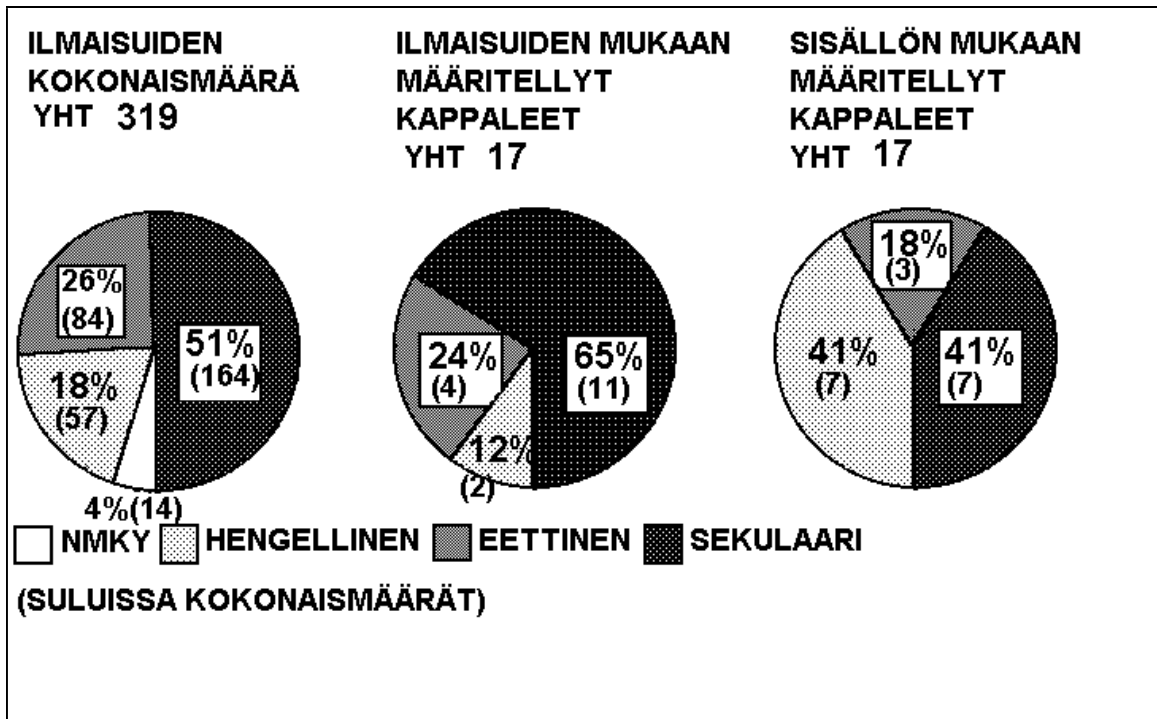
Kuvio 4: P.D.Devanandanin alustuksessa esiintyneet ilmaisut

Kuviossa ja taulukossa 4 näkyvän Devanandanin ilmaisut ovat myös valtaosaltaan hengellisiä. Sensijaan hänen kappaleidensa sisältö on valtaosaltaan NMKY-keskistä. Hänen puheensa painottuu selkeästi NMKY:n hengelliseen tehtävään. Tämä on sikäli yllättävää, että ainoan kehitysmaista tulleen alustajan olisi luullut puhuvan hieman kehitysmaiden ongelmista. Myös Frank Willisin alustus muistutti Devanandanin puhetta. NMKY:n painottuminen selittyy sillä, että he olivat päätoimisia NMKY:n kansallisen tason sihteereitä - "Joka härjillä kyntää, se härjistä puhuu."

Viimeisen alustajan, J.F.Wolfendenin, kieli oli ilmiselvästi sekulaaria. Hän on ainoa, jonka ilmaisuista yli puolet oli sekulaareiksi katsottuja ilmauksia kuten kuviosta 5 käy ilmi.

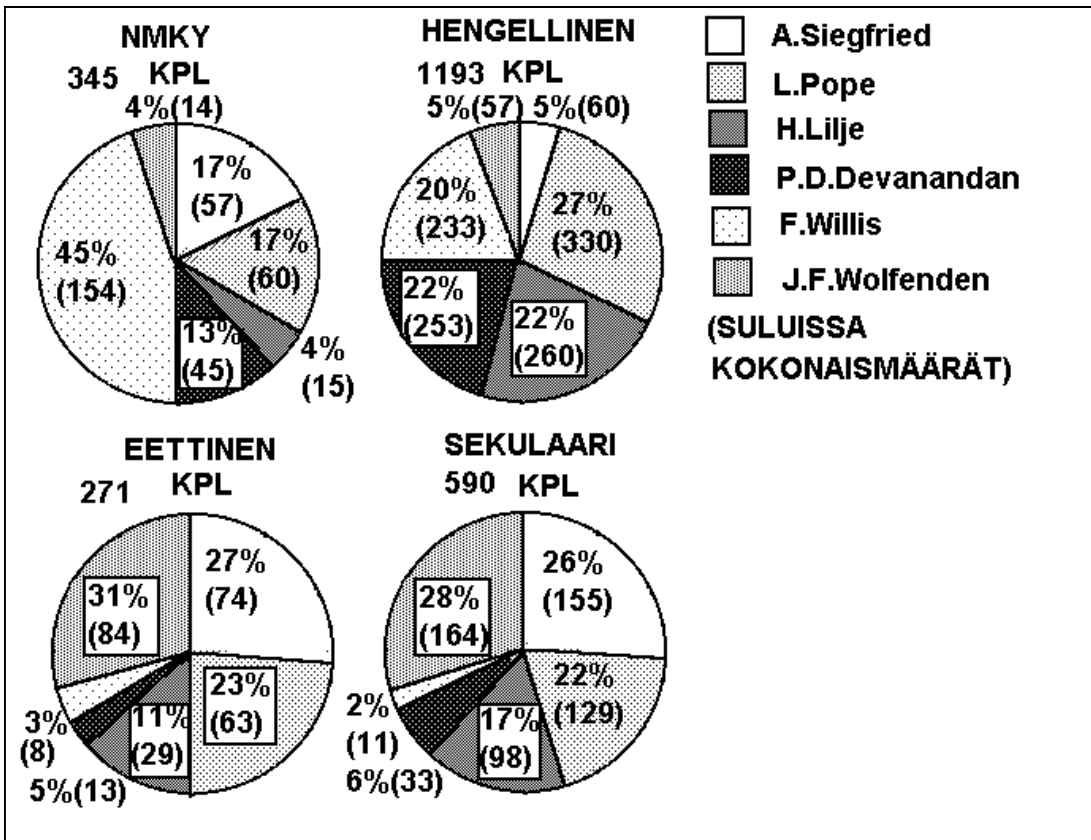
Kuvio 5: J.F.Wolfendenin alustuksessa esiintyneet ilmaisut

Wolfenden poikkeaa selkeästi kahdesta edellisestä siinä, että yksikään hänen puheensa kappaleista ei keskittynyt omaan järjestöön vaan kuvailtuaan sekulaaria tilannetta, hän veti siitä eettisiä ja ennen kaikkea hengellisiä johtopäätöksiä. Sekulaarista kielenkäytöstä huolimatta Wolfendenin puhe oli selkeästi hengellinen puhe.

Ilmaisujen keskittymistä ja puutetta eri puhujien välillä kuvataan kuviossa 6.

Kuvio 6: Ilmaisujen jakaantuminen eri puhujien välillä

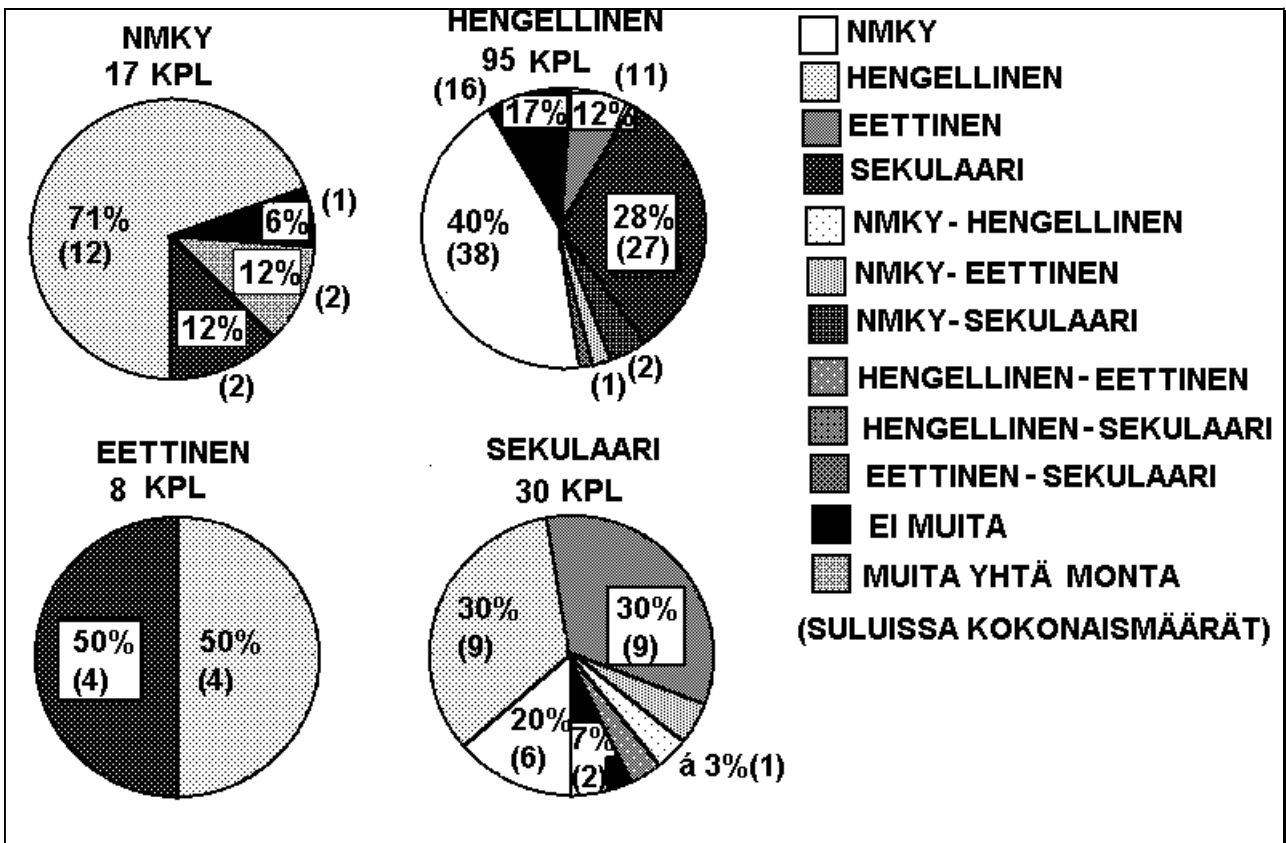
Ensimmäisestä kuviosta näkee kuinka F.Willisin puhe dominoi NMKY-ilmauksia 45%:n osuudella. Ilman hänen puhettaan NMKY-viitteiden määrä olisi pienin kaikista vertailtavista muuttujista. Kuten edellä on jo todettu, Willis sai leipänsä NMKY:ltä. Hän oli selkeästi eräs liikkeen pääideologeista ja siten hänen panoksensa alustuksissa oli kahtalainen: toisaalta hän puhui omasta työstään, mutta toisaalta se lienee ollut tarkoituskin. Muuten jakauma on polarisoitunut: Siegfried, Pope, ja Devanandan vastaavat kukin n. kuudenneksestä viitteistä kun taas Liljellä ja Wolfendenilla on vain muutamia NMKY-ilmaisuja.

Hengelliset ilmaukset jakautuivat melko tasan kaikkien alustajien kesken lukuunottamatta Siegfriediä ja Wolfendeniä. Eettisten ja sekulaarien ilmausten kohdalla oli sama tilanne sillä erotuksella, että vähät ilmaisut olivat Devanandanilla ja Willisillä.

2.3. Toiseksi yleisimmät ilmaiset kappaleissa

Kahdessa edellisessä alaluvussa sivuutettiin vaihtoehto, jossa kappaleet arvotettiin niissä esiintyneen yleisimmän ilmaisun perusteella. Tässä on tarkoitus tarkastella sitä, mikä ilmaisu oli seuraavaksi yleisin. Tällä tarkastelulla on tarkoitus saada selville, mitkä ilmaiset korreloivat keskenään. Koko aineistoa käsittelevä vertailu näkyy kuviossa 7.

Kuvio 7: Alustusten ilmaisujen mukaan arvotettujen kappaleiden vertailu

Selkein huomio, jonka erityisesti ensimmäisestä kuvasta kuvuissa 6 näkee, on se, että NMKY-viitteet korreloivat selkeästi hengellisten ilmausten kanssa. NMKY arvon saaneissa kappaleissa lähes kolme neljännestä muista ilmaisuista oli hengellisiä.

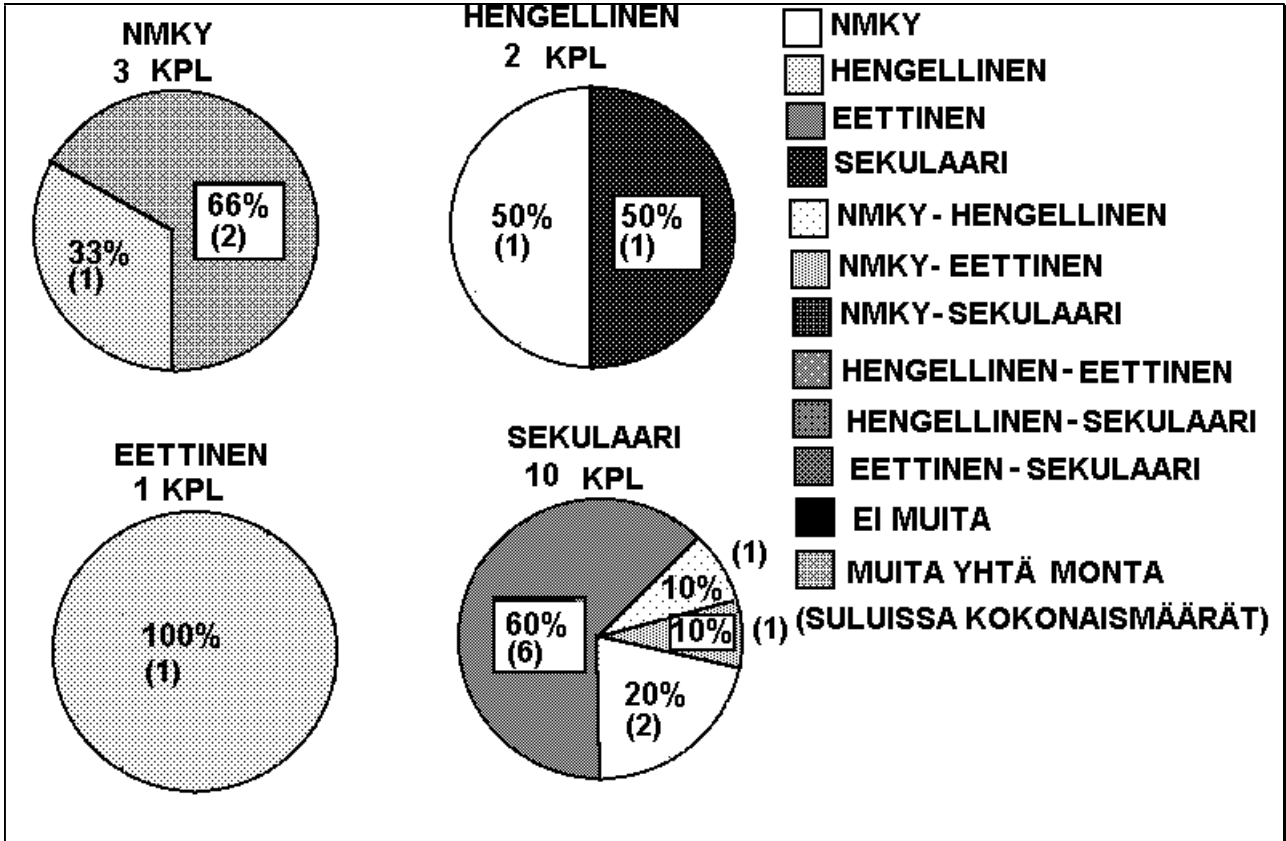
Toisin päin korrelaatio ei ole yhtä selkeä. Hengellisyys liittyy myös sekulaareihin ja eettisiin ilmaisuihin ja vain 40%:ssa hengellisiksi arvoitetuista kappaleista oli NMKY seuraavaksi yleisin ilmaisu. Kuitenkin se niissäkin oli suurin. Tämänkin perusteella voisi päätellä NMKY:n Maailmanliiton olleen tuolloin selkeästi hengellisyyteen keskittynyt järjestö. Hengellisen korostuksen painoarvoa lisää sekin, että hengellisiksi arvoitetuista kappaleista lähes 20% ei sisältänyt muita ilmaisuja lainkaan.

Eettisten ilmaisujen dominoivuus näkyi niin harvassa kappaleessa, ettei sen pohjalta pitäisi tehdä pitkälle meneviä johtopäätöksiä. Sen aineistosta kuitenkin näkee, ettei eettisyyttä liitetty lainkaan NMKY:hyn. Tämä päti kumminkin päin vertailtaessa. Sekulaarien ilmausten dominoidessa kappaleita, muita ilmauksia oli melko tassaisesti.

2.4. Yksittäisten alustusten kappalevertailu

A.Siegfriedin alustuksesta ei pysty tutkimaan kuin sekulaariksi arvoitettuja kappaleita muiden sisältäessä liian vähän aineistoa kuten kuvio 8 osoittaa.

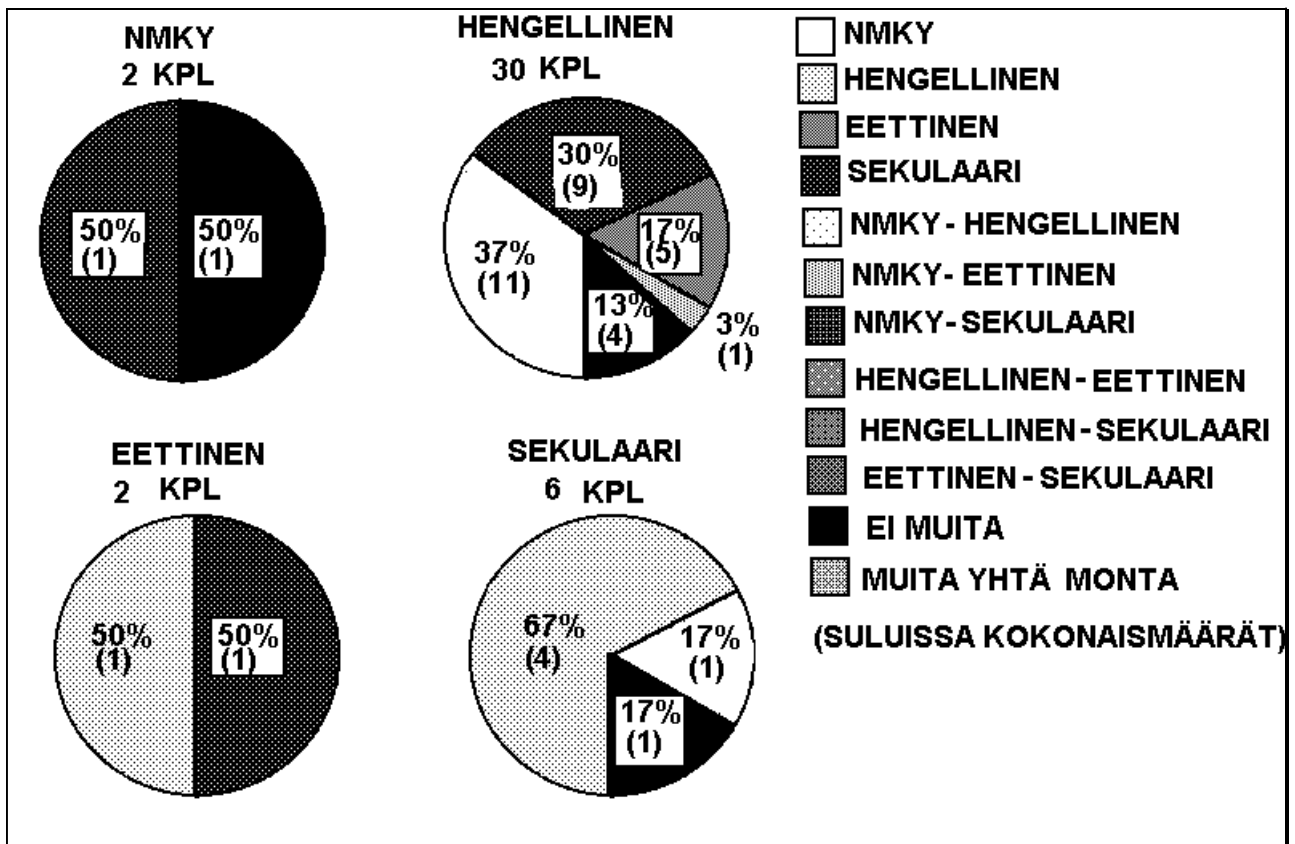
Kuvio 8: A.Siegfriedin alustuksen ilmaisuiden mukaan arvoitettujen kappaleiden vertailu

Siegfriedillä sekulaarit ilmaisut liittyvät selkeimmin eettisiin ilmaisuihin ja NMKY-viitteisiin. NMKY-viitteiden määrä selittynee sillä, että kyseessä oli tervetuliaispuhe, jossa viitettiin paljon NMKY:n Maailmanliiton syntyyn ranskalaisella maaperällä.

Teologeista L.Popen alustuksessa oli NMKY:ksi ja hengellisiksi arvoitettuja kappaleita niin vähän, ettei niistä voi tehdä johtopäätöksiä. H.Liljen alustus muistuttaa tässäkin suhteessa Popen alustusta. Poikkeamat ovat lähinnä nyansseja. Popen kappaleiden toiseksi yleisimmät ilmaisut näkyvät kuviossa 9.

Kuvio 9: L.Popen alustuksen ilmaisujen mukaan arvotettujen kappa-
leiden vertailu

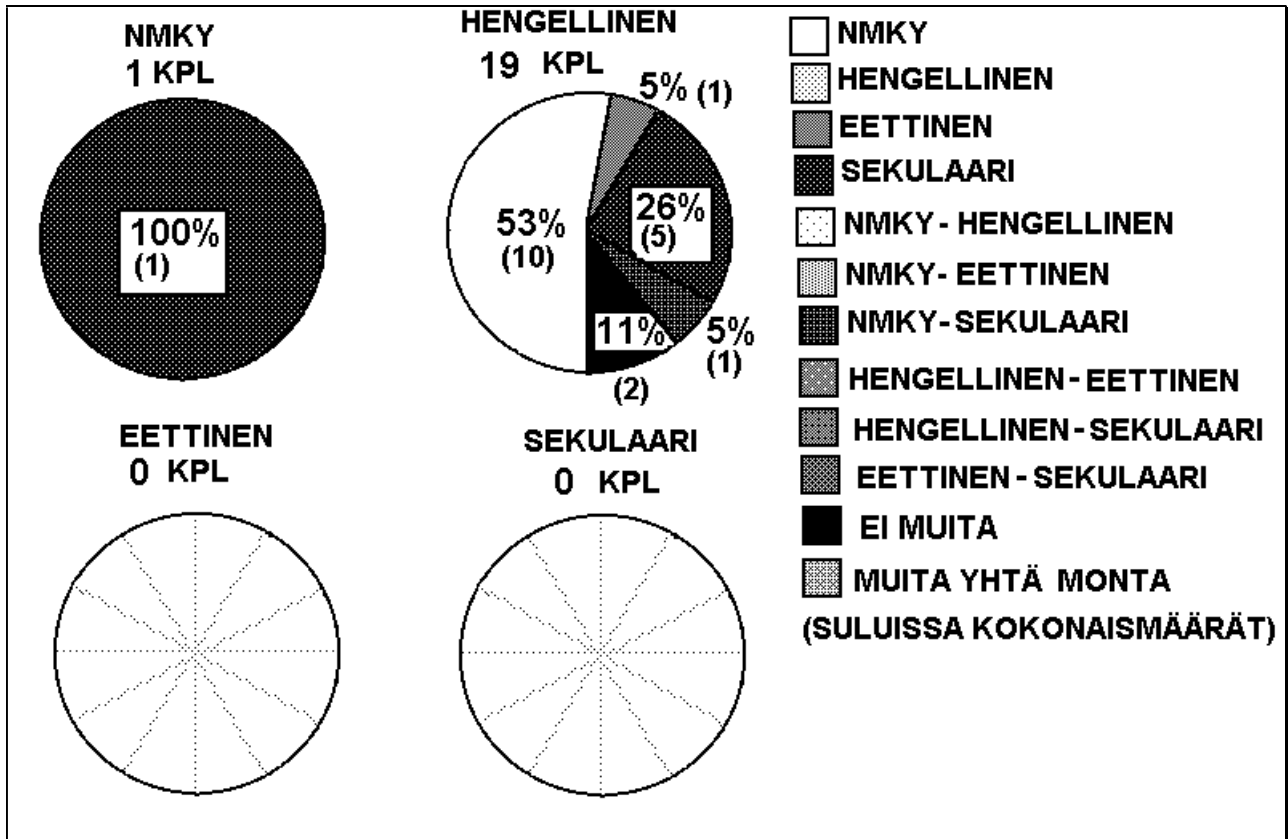

Popen alustuksessa hengelliseksi arvotetuissa kappaleissa sekä NMKY-viitteet että sekulaarit ilmaisut olivat tasavahvoja muodostaen molemmat erikseen kolmanneksen muista ilmaisuista. Sekulaariksi arvotetuissa taas puolestaan toiseksi yleisin ilmaisu 2/3:n osuudella oli hengellinen. Kun muistaa Popen puheen voimakkaan hengellisen painotuksen, ei tämä ole yllätys. Tosin kuuden kappaleen otoksessa yhdenkin arvon muuttuminen muuttaa prosenttiosuuksia merkittävästi.

Myös P.D.Devanandanin ja F.Willisin alustukset muistuttivat toisiinsa tässäkin suhteessa. Kummallakin NMKY-painotteisia kappaleita oli vain yksi ja niissä toiseksi yleisimpänä arvona oli sekulaari. Eettisesti ja sekulaaristi arvotettuja kappaleita ei ollut lain-

kaan. Kuviossa 10 näkyvät Devanandanin toiseksi yleisimmät ilmaukset.

Kuvio 10: P.D.Devanandanin alustuksen ilmaisujen mukaan arvotettujen kappaleiden vertailu

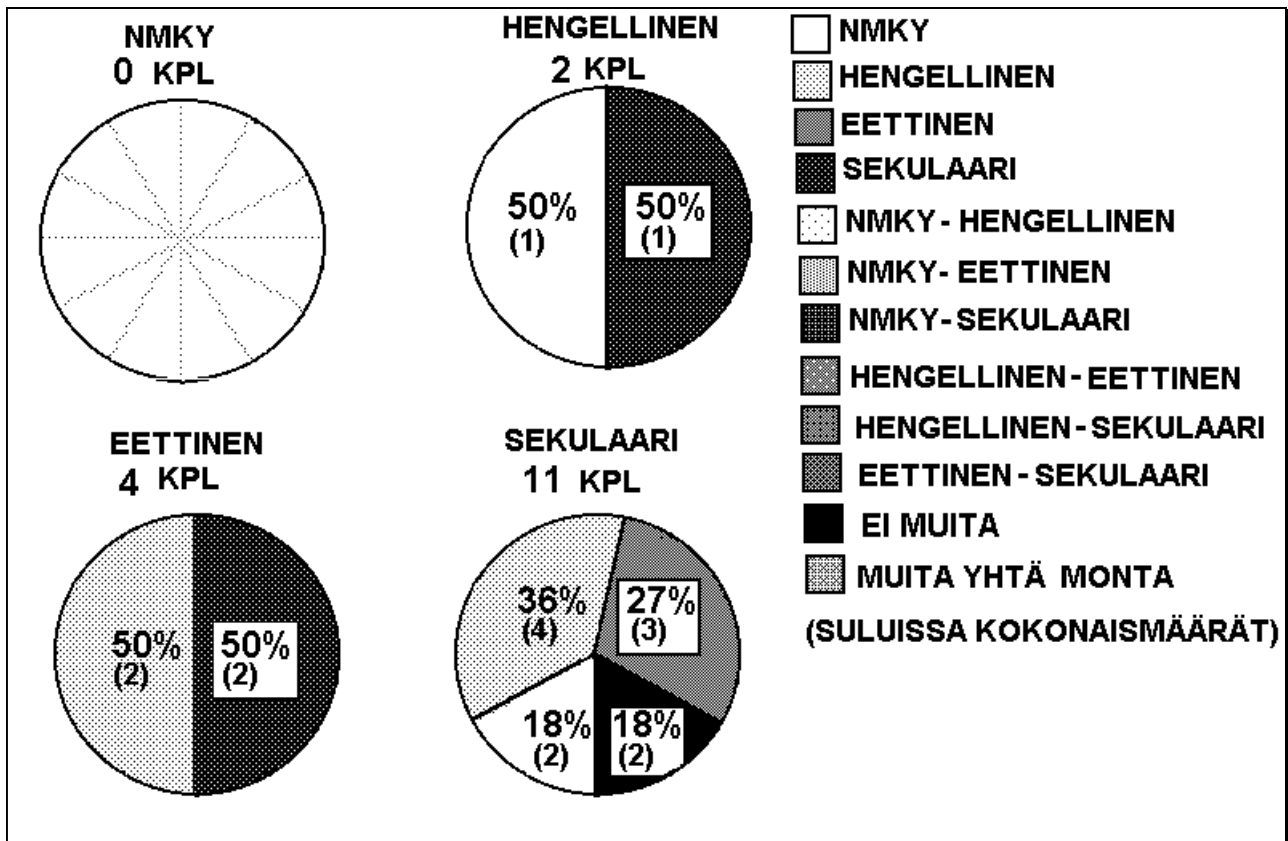

Kuten Devanandanin puheesta tuli jo mainittua, se oli sisällöllisesti keskittynyt hengelliseen sanomaan ja NMKY:n toiminnan käsittelyyn. Tämä näkyy myös hengellisiksi arvoitetuissa kappaleissa. Niissä puolella on NMKY-viittaus toiseksi yleisin ilmaus. Sekulaarien ilmausten kohdalla tasapainottuu edellä esittämäni kaipuu kehitysmaiden sosiaalisista ongelmista. Neljäsosassa hengellisiksi katsotuista kappaleista oli sekulaari toiseksi yleisin ilmaus. Willis korostaa hieman enemmän NMKY:tä ja käyttää vähemmän sekulaareja ilmauksia. Muuten jakauma on samantyyppinen.

J.F.Wolfendenin alustuksessa hengellisiksi arvoitettuja kappaleita ei ollut ja hengellisiäkin vain 2 ja eettisiä 4, kuten kuviosta

11 ilmenee. Näiden pohjalta ei juuri voi päätelmiä tehdä, joten analysoitavaksi jää vain sekulaariksi arvotetut kappaleet.

Kuvio 11: J.F.Wolfendenin alustuksen ilmaisujen mukaan arvotettujen kappaleiden vertailu

Sekulaareiksi kappaleiksi arvotetuista kappaleissa oli lähes yhtä monessa hengellinen (36%) ja eettinen (27%) ilmaisu seuraavaksi yleisempänä. NMKY-viite oli vain viidesosassa toiseksi yleisimpänä ilmauksena. Sama määrä oli myös niitä kappaleita, joissa ei ollut muita ilmauksia lainkaan.

3. Yhteenveto ja keskustelua

Satavuotiskokouksen eri puhujilla oli hieman toisistaan poikkeavia korostuksia, joiden perusteella heidät voisi ryhmitellä kolmeen luokkaan. Molemmat maallikot, ranskalainen A.Siegfried ja englantilainen J.F.Wolfenden, suosivat sekulaareja ilmaisuja eivätkä juuri käyttäneet 'Kaanaan kieltä'. Mikäli liikeintellektuellit kuvastavat jäsenistön tunteja, tämä kertoo NMKY:ssä olleen laaja joukko, joka ei samaistunut perinteiseen herätyskristillisyyteen vaan olivat pikemminkin L&W-liikkeen kaltaisella social gospel linjalla.

Toinen selkeä parivaljakko on NMKY-työntekijät Devanandan ja Willis. Heidän puheensa olivat selkeästi hengellisyyttä ja NMKY:tä painottavia ja he välttivät eettisiä ja sekulaareja ilmauksia. Devanandanin kehitysmaatausta näkyy lähinnä Willisiin verrattuna hieman suurempana sekulaarien ilmaisujen käyttämisenä. Tosin hänkään ei käyttänyt niitä yhtä yleisesti kuin em. maallikot.

Kolmannen ryhmän muodostivat muut teologit L.Pope ja H.Lilje. He käyttivät pääasiassa hengellisiä ilmaisuja ja käyttivät muita vain mausteena. Liljen puheessa pistää silmään NMKY-viitteiden pieni osuus. Hänen näkökulmansa oli selkeästi NMKY:tä laajempi. Tämä selittynee sillä, ettei hän ollut varsinainen kokousedustaja vaan Luterilaisen Maailmanliiton tarkkailija. Pope taas oli Kirkkojen Maailmanneuvoston tarkkailija²². Tätä ei ole tulkittava niin, että he olivat ulkopuolisia kutsuvieraita, sillä valtaosalla kyseisten järjestöjen vaikuttajista oli NMKY tausta²³. Pikemminkin on kyse siitä, että heidän kaksoisroolinsa toi mukanaan laajemman korostuksen.

²² And Now - Tomorrow 1957,233.

²³ Rouse Ruth 1993: Voluntary Movements and the Changing Ecumenical Climate. In Rouse Ruth, Neill Stephen C. (part I) and Fey Harold E. A History of the Ecumenical Movement I-II. 4th edition of part I and 3rd edition of part II in one volume. WCC Publications. Geneva. 327.

Kokonaisuutena voi sanoa, että NMKY:n Maailmanliiton tehtävänäky oli sen satavuotisjuhlassa pidettyjen alustusten perusteella selvästi hengellinen. Tämä näkyy sekä hengellisten ilmausten käyttämisessä että tekstikappaleiden sisällöllisessä sanomassa. Tutkimuksessa ei käsitelty puheita kokonaisuutena, mutta niitä läpi luukiessa tuli selkeä vaikutelma puheista nimenomaan hengellisinä puheina. Mikäli tätä haluttaisiin vielä tarkentaa, ovat puheet valtaosin protestanttisen pietismin sävyttämiä. Tämä näkyi myös kato-
listen osallistujien arvioidessa satavuotiskokouksen koko ilmapii-
rin olevan olemukseltaan protestanttisen²⁴.

NMKY:n Maailmanliitossa ei vielä 1955 ollut tapahtunut samaa sekularisoitumista kuin USA:n NMKY:ssä oli jo alkanut tapahtua kolmekymmenluvulta lähtien²⁵. Tähän saattaa olla useampiakin selityksiä. Zald ja Mayer mainitsee kaksi tekijää. Ensinnäkin Euroopan NMKY:iden syvemmästä hengellisyydestä on vielä nykyäänkin havaittavissa (ehkä Englantia lukuunottamatta). Toinen on heidän viittauksensa yhteiskuntarakenteeseen. USA:ssa pyrkimys minimalistiseen valtioon mahdollisti kolmannen sektorin kasvun sosiaali- ja vapaa-aikapalveluissa. Tämä taas 'veti' NMKY:tä siellä kohti palveluidenkäyttäjien tarpeita.²⁶ Euroopassa sosiaalivaltion kehitys ei luonut samanlaista markkinoiden vetoa kuin USA:ssa. Sensijaan Euroopassa NMKY löysi paikkansa 'kirkolliselta kolmannelta sektorilta'. USA:ssa seurakunnat olivat pieniä, ja toimivat monesti kristillisten yhdistysten tavoin aiheuttaen NMKY:lle 'työntöä' kristillisyydestä²⁷. Euroopassa sensijaan seurakunnat olivat osa estab-
lishmentia ja keskittyneet perinteisiin tehtäviinsä. Niinpä monis-

²⁴ And Now - Tomorrow 1957,17.

²⁵ Resource Mobilization -tutkimusperinteen eräs klassisista tutkimuksista koskee nimenomaan USA:n NMKY:n muuttumista herätysliikkeestä yhteiskuntapalveluja tuottavaksi organisaatioksi. Zald Mayer N. & Denton Patricia 1963: From Evangelism to General Service: The Transformation of the YMCA. In Administrative Science Quarterly 7, 1963, 4, March, 214-233.

²⁶ Mayer & Zald 1963,218f.

²⁷ Mayer & Zald 1963,219.

sa maissa NMKY toimikin kirkon puolivirallisena apuorganisaationa säilyttäen siten tiiviin yhteyden hengellisyyteen.

Kolmas syy NMKY:n Maailmanliiton hengelliseen korostukseen löytyy siitä, mitä puheissa ei mainita. Vaikka NMKY oli jo useamman vuosikymmenen ollut voimatekijä liikuntakasvatuksen alalla, ei tämä näkynyt mitenkään alustuksissa. Edes perinteistä "Ruumis on sielun temppeleli"- raamatunsitaattia ei edes vilahtanut. Toinen puuttuva aspekti oli NMKY:n Maailmanliiton keskeisin työmuoto: sotilaskoti-työstä, sotavankityön kautta kehittynyt pakolaistyö. Nämä viittaisivat siihen, että kansallisille tasoille (jotka valitsivat Maailmankokousdelegaattit) valikoitui niitä, joille liikkeen ideologia oli merkittävä. Tämä taas kertoisi siitä, ettei Maailmankokouksessa esille tulleet liikkeen linjaukset olleet välttämättä ruohonjuuritason linjauksia. Ilman muuta on selvää, ettei alustajien ammattijakauma (neljä teologia, kaksi professoritasoista maallikkoa) vastannut jäsenpohjaa. Kysymys siitä, miten alustusten sisältö korreloi ruohonjuuritason jäsenten ajatuksiin, olisi kuitenkin toinen tarina ja se kerrotaan joskus toiste.

Lähteet ja kirjallisuus

And Now - Tomorrow.

1957 Report of the World YMCA Centennial Conferences at Paris August 1955. World Alliance of Young Men's Christian Association. Geneva.

Eyerman Ron & Jamison Andrew

1991 Social Movements - A Cognitive Approach. Polity Press Cambridge.

Geertz Clifford

1986 Uskonto kulttuurijärjestelmänä. Teoksessa Pentikäinen Juha (toim.) Uskonto, kulttuuri ja yhteiskunta. 2.uud.p. Gaudeamus. Helsinki.

Goffman Erving

1974 Frame Analysis - An Essay of the Organization of Experience. Northeast University Press. Boston.

Johnston Hank

1995 A Methodology for Frame Analysis: From Discourse to Cognitive Schemata. In Johnston Hank and Klandermans Bert (eds.): Social Movements and Culture. UCL Press. London

Zald Mayer N. & Denton Patricia

1963 From Evangelism to General Service: The Transformation of the YMCA. In Administrative Science Quarterly 7, 1963, 4, March, 214-233.

McAdam Doug

1994: Culture and Social Movements. Teoksessa: New Social Movements - From Ideology to Identity. Eds. Johnston Hank, Laraña Enrique and Gusfield Joseph R. Temple University Press. Philadelphia.

New Social Movements - From Ideology to Identity

1994 Eds. Johnston Hank, Laraña Enrique and Gusfield Joseph R. Temple University Press. Philadelphia.

Rouse Ruth

1993 Voluntary Movements and the Changing Ecumenical Climate. In Rouse Ruth, Neill Stephen C. (part I) and Fey Harold E. A History of the Ecumenical Movement I-II. 4th edition of part I and 3rd edition of part II in one volume. WCC Publications. Geneva.

Snow David A. and Benford Robert D.

1992 Master Frames and Cycles of Protest. In Morris Aldo and Mueller Carol McClurg (eds.): Frontiers in Social Movement Theory. Yale University Press. New Haven.

Snow David A. & al

1986 Frame Aligment Processes. Micromobilization and Movement Participation. In American Sociological Review 51, 456-481.

Stensland Sigbjörn

1986 Ritus, Mythos, and Symbol in Religion. A Study in the
Philosophy of Ernst Cassirer. Diss. Uppsala University
1987. Distr.: author. Uppsala.

Turner Ralph H & Killian Lewis M

1987 Collective Behavior. Third Edition. Prentice-Hall. Engle-
wood Cliffs, NJ.